

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. IIX. De Historia, Historicis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

II.

Quoties neuter sexus praevallet, sed de utroque quis aequaliter participat, toties ipse electionem habet. Sanchez, de matrimonio lib. 7. D. 106. n. 6. Caranza Tract. de partu cap. 17. n. 68. semel tamen electum non mutat. Sanchez, d. l. Gutierrez, de matrim. cap. 117. Zach. Lib. 3. Quaes. med. leg. tit. 1. q. ult. n. 1. & 2. quo casu per iuramentum constringi solet, ne altero sexu utatur, & cautè procedendum est, ne scandalis ansa detur. vid. Stryck. Tract. de jur. sens. Disp. 1. cap. 1. n. 62. in dubio autem praesumitur masculus, quia omnis praesumptio fieri debet in partem validiorem, adeoque & ad negotia civilia admittendus erit.

CAP. IX.

De Historia, Historicis.

Axioma I.

Historici qualem in iure fidem mereantur, vid. Gilken. ad l. 15. Cod. de pact. num. 87.

CAP. IX.

De Homicidio.

Axioma I.

Quoties de lethaliitate vulneris non constat, toties homicida ordinariâ poenâ non plectitur, quia sic non constat de corpore delicti, sine quo nemo condemnandus l. 1. §. ult. de quæst. Ita ergo ob neglectam inspectionem cadaveris saepius poena ordinaria fuit remissa, cum sine illâ non possit constare, an ex vulnere illato, an alio symptomate mors sit secuta. vid. Carpz. Pr. Crim. q. 26. n. 51. & 52.

II.

Quoties de lethaliitate vulneris constat, toties nulli dies Critici sunt attendendi, quia sic satis est, adesse corpus delicti, hoc cum certum sit, non opus est conjecturis. arg. l. continuus 137. §. 2. in fin. ff. de V. O. quando igitur is, qui telo lethifero est vulneratus, in continenti decedit, poena ordinaria obtinet, utur inspectio fuerit omissa argum. à contrario sensu desumpto ex Const. Crim. Art. 147. Stryck. de iure sensuum diff. 1. c. 3. n. 23. seq.

III.

Homicidium per lasciviam vel latâ culpâ commissum non ponitur poenâ ordinariâ, sed mitiori. Hippol. de Marsil. in L. 7. ff. ad L. Cornel. de Sicar. v. g. si in eolluctatione jocosa cum ensibus nudis perpetretur, Menoch. lib. 2. cas. 400. Besold. Thes. pract. verb. Todtschlag. In hastiludiis verò im Turnier commissum est impunibile. Gilhaus. in arb. crim. c. 2. tit. 12. n. 45.

CAP. X.

De Homine.

Axioma I.

Homini gratiâ omne jus est constitutum. l. 2. ff. de stat. hom. quia hic solus ratione atque ita iure utitur, §. 1. Instit. si quadr. paup. feciss. dicitur. Goedd. ad l. 1. de verb. sign. num. 29. dicitur enim forma omnium rerum, ad cuius finem omnia sunt disposita. §. final. Instit. de l. N. G. &

C. §. in pecudum. Inst. de act. Ludov. Gomez, ad §. superest. Inst. de act. n. 13.

II.

Homo ex conjunctione animæ & corporis subsistit, ut explicat Innocent. in c. quadam. v. sed adversus. de cel. miss. junct. com. 1. §. porro. de sum. Trin. & ex Arist. D. Augustinus explicat, Navar. in manu. præl. 1. n. 11. Gom. var. res. tom. 3. c. 3. n. 32. imò nobilissima DEI creatura maximumque naturæ miraculum & inestimabilis reputatur. l. 3. si. quadr. paup. feciss. dic. Harpr. ad §. fer. Instit. de rer. divis. n. 310. dignissima creaturarum. l. iustissime. ff. de adilit. editi. Boeckel. de publ. judic. in prælog. vid. Besold. in dissert. de jur. & rer. divis. cap. 5. n. 11. pag. 42. & in delib. jur. ex lib. 1. Pandect. l. ult. de rer. divis. n. 39. pag. 128. Harprecht. in Comment. ad Instit. §. sancta. de rer. divis. n. 23. Siquidem ad imaginem Dei conditus est, unde nec damnatum propter crimen in fronte esse signandum iura volunt, ne facies, quæ ad similitudinem pulchritudinis celestis est figurata, maculetur. l. Si quis in mutalum 17. Cod. de pen.

III.

Homini nomen plenum est fragilitatis, & ejus index miseria, quamplurimum patitur in humana natura mortalitas. Fulv. Pacian. lib. 2. de probat. cap. 44. num. 102. Sic nihil aliud esse hominem, attestatus est Aristoteles, quam imbecillitatis exemplum, temporis spoliū, inconstantiæ imaginem, invidiæ ac calamitatis trutinam, reliquum verò pituitam ac bilem. Et Simonides cum Paulaniam in convivio admoneret, ut meminisset se esse hominem, sub eo nomine comprehendit omnium ærumnarum, omnium malorum appellationes, & omnium morborum genera, quæ nobis agminatim miserabilis naturæ nostræ conditio comparavit. Pac. d. l. n. 104. ubi vid. plura.

IV.

Quoties vocabulum hominis in iure absolute ponitur, toties regulariter servus intelligitur.

Ratio: quia servus tantum homo est, non persona, utpote quod est vocabulum juris civilis, juxta quod servi pro nullis habentur l. 23. ff. de R. 7. Exempla sunt in l. 22. ff. de compens. l. 66. §. 3. ff. de Legat. & l. 2. §. 1. C. de cons. pecun. Limita: nisi materia, de qua agitur, diversum quid suadeat. Stryck. in præcogn. annot. ad Instit. c. 7. §. 1.

V.

Homo hominis mei non est meus homo, Glossa in l. Modestinus. de V. S. verbor. signific. & in l. de accessionib. de divers. & tempor. prescript. Bartol. in l. si quis à liberis §. pen. ff. de liber. agnosce. Feudistæ in c. 1. §. illud. de prohib. feud. alien. per Frider. Bald. in l. 1. C. commun. de legat. Felin. in cap. quæ in Ecclesiarum. de const. Dec. & Cagnol. in d. consilii 47. §. socii ff. de Reg. Jur. Wesenb. i. cons. 43. n. 51. Speculat. lib. 4. tit. de fundo §. 1. col. 12. in vers. 14. quaritur, sicut nec libertus liberti mei meus est libertus. l. si quis à libertis §. si quis à libertis. 22. ff. de liber. agnosce. & l. alimenta 16. §. 1. ff. de alim. legat. fac. cap. legitur. dist. 86. Gall.